

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 54. Rugienses convertuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

tuo dicimus, & benevolentiae ejus argu-
 menta magno gaudii sensu excipimus.

Sæcul. XII.

A.C. 1168.

Quod vero Romanorum Imperium a no-
 bis speret & petat, res est gravissimi mo-
 menti, causa, inquam, difficillima & pe-
 riculis maximis obnoxia, quam, si ad De-
 creta Patrum nostrorum respiciamus, mo-
 veri non posse existimamus. Romani e-
 nim Pontificis officium postulat, pacis au-
 ctorem esse, eamque in universa Ecclesia
 omnibus viribus conservare. Quare A-
 lexander Apocrysiario Græco, cum omni
 quam attulerat pecunia, Constantinopo-
 lim dimisso, duos Cardinales sequi ju-
 bet, qui Legatione ad Manuelem Impe-
 ratorem fungerentur.

§. LIV.

Rugienses convertuntur.

Eodem anno Alexander Papa Episcopo *Helmold lib.*

Roschildensi Insulam Rugiam nuper *11. c. 12.*

ad Fidem conversam subjecit. Nam *Saxo lib. 14.*

Waldemarus Rex Daniæ Sclavos Rugiæ *p. 287.*

Insulæ incolas in suam ditionem reda- *v. Pagi. an.*

cturus, conducto milite & classe instru- *1164. n. 13.*

cta, Arcon urbem, totius Insulæ caput,

cujus vestigia hodie non extant, obsede-

rat, & statutis conditionibus in potesta-

tem suam receperat. Præcipua vero

deditionis pacta erant; Rugienses Idolum

suum, quod lingua eorum vulgari *Suan-*

sum, quod lingua eorum vulgari *Suan-*

R r s

tovitk

Sæcul. XII. *tovitb* dicebatur, cum sacro thesauro
 A.C. 1168. traderent, Christianos captivos sine pre-
 tio libertati restituerent, ipsique Religio-
 nem Christianam susceperent. Quin-
 etiam agros & latifundia, quæ cultui Ido-
 lorum destinaverant, in usum Ecclesia-
 rum converterent.

Helmold. I.
c. 6.

Porro *Suantovitb*, quem Deorum
 suorum maximum Barbari isti colebant,
 si prima origo repetatur, nullus alius
 erat quam S. Vitus Martyr, quem Ec-
 clesia Catholica die decima quinta Junii
 honorat; Primi enim, qui Fidem Chri-
 stianam in Rugiam invexerunt, Mona-
 chi Corbejenses in Saxonia fuere, & hu-
 jus S. Martyris Reliquiæ in eorum Mo-
 nasterium translatae. Postquam ergo
 iidem monachi, Ludovici Germanici æ-
 tate, multos Infideles in Rugia conver-
 tissent, Ecclesiam ibidem sub præsidio
 S. Viti, Patroni sui, ædificarunt; Insu-
 lani vero, postea in Idololatriam relapsi,
 veri Dei immemores, eidem Vitum Mar-
 tyrem subrogarunt, quem vulgo *Suan-
 tovitb* dictum primo inter Idola sua lo-
 co habuerunt. Nempe periculo non
 vacat, Cultum Sanctorum, eorumque
 Imaginum, Idololatrias præmature doce-
 re, priusquam cognitione veri Dei soli-
 de instructi, in eaque confirmati fue-
 rint.

Sup. lib.
LVI. §. 17.

Sup. Lib.
XLVII.
§. 51.

Suant

Suantovitb templum erat in medio Sæcul. XII.
A.C.1168.
urbis Arcon, si populi illius barbaries
spectetur, satis magnificentum. Intus Ido-
lum erat ea statura, quæ Gigantis vide-
ri poterat, habebatque capita quatuor,
ita disposita, ut duobus prospiceret, &
duobus retrospiceret. Manu dextra
cornu tenebat, erectum & vario ære
ornatum, quod Sacerdos singulis annis
vino implebat, utque infusus liquor mul-
tum parumve minuebatur, parem illius
anni sterilitatem vel fertilitatem populo
præsagiebat.

Ceterum huic Idolo victimæ cade-
bant animalia, quorum carnibus deinde
lautissima adornabantur convivia; quin
etiam homines, sed tantum Christiani,
Numini nefando immolabantur. Ex
tota provincia tot afferebantur hostiæ
& vectigalia, ut major in hujus templi
Antistite quam in ipso Rege auctoritas
residere videretur.

Postera die quam urbs Arcona Trans-
actione in potestatem Waldemari tran-
siit, misit ille ex Ducibus duos, qui Co-
lossum comminuerent; solcite vero
mandarent ministris; ut caute agerent, Saxo. p. 292.
ne simulacri casu opprimerentur, quod
haud dubie Barbari Dei sui potentia,
sacrilegii pœnas expetentis, factum ja-
staturi

Sæcul. XII.
A.C. 1168.

Statuiri essent. Simulacrum igitur magno fragore collapsum extra civitatem in Danorum castra pertractum toti exercitui jucundum spectaculum fuit. Sub noctem frustatim concisum & in focos, quibus militi cœna parabatur, missum. Fanum quoque, quod ex ligno erat, igne consumptum. Ex ligneis autem machinis, quas Dani ad usum belli & oppugnandam urbem advexerant, Ecclesia constructa. Præterea undecim aliæ in variis Insulæ locis ædificatæ, & Presbyteri, qui ministrarent, constituti. Ceterum Waldemaro Regi Episcopi duo, qui Principem comitabantur, Absolon Roschildensis & Berno Megalopolitanus in hac expeditione egregiam operam contulerunt. Rugiæ quoque Principis, Jaremari nomine, in convertendis subditis suis eximiæ partes fuerunt, ubi enim ad unius veri Dei cognitionem pervenit, ad recipiendum Baptismum advolans, suos quoque omnes salutari lavacro ablui voluit. Tum vice Apostoli fungens gentem rudem prædicatione excolere cœpit, eamque tum argumentis tum minis ad suscipiendum suave Christi jugum compellere. Quippe ex universa Sclavorum gente soli Rugienses huc usque tenebris Idololatriæ sepulti in Insula sua, exteris impervia, perseveraverant. Ad fidem vero conversi sunt anno millesimo cente-

Helm. c. 13.

centesimo sexagesimo octavo, estque hoc factum ultimum, commemoratu dignum, in Chronico de Sclavis, quo illud Helmoldus Presbyter, incipiens a tempore Caroli Magni, perduxit.

Sæcul. XII.

A.C. 1168.

§. LV.

Ecclesia Germanicæ.

Alexander Papa, ubi ex Epistolis Waldemari Regis successum hujus operis & Rugiensium conversionem intellexit, literas ad Absolonem Episcopum Roschildensem dedit, in qua dicit: *Cum modicæ urbi alius Episcopus dari non possit, a Rege & populo rogati sumus, ut tibi in spiritualibus bujus Insulæ Regimen committeremus. Idem etiam Esquilus Archiepiscopus Lundensis & Sacræ Sedis Legatus, Episcopi ac Optimates illius Regni & denique Archiepiscopus Upsaliensis a nobis petierunt. Quare curam bujus Insulæ in spiritualibus in perpetuum tibi tradimus (*).* Hæc Epistola

(*) Hic dispicimus, Alexandrum Papam summa auctoritate, rogantibus & consentientibus Episcopis, pæne ultimi Septentrionis Ecclesias rexisse. Porro eadem ferme ratione, qua Ecclesiæ Regimen geritur, etiam ejusdem a Christo accepta Infallibilitas cognoscitur. Hodie

non